

Danny Ruesink, binnen- en buitenschilder in loondienst

'Ik zat toen wel even in de rats'

Na tien jaar bij zijn eerste werkgever te hebben gewerkt, werkt Danny uit Varsseveld alweer elf jaar met veel plezier bij schildersbedrijf Wolsink. Zo nu en dan zitten er juweeltjes van projecten bij.

Zoals het monumentale herenhuis dat werd gerenoveerd en waarin nu een uitzendbureau is gevestigd.

Toch was het een paar jaar geleden even onzeker of hij nog zijn vak kon uitoefenen.

Op de vraag hoe Danny in het vak is gerold, antwoordt hij: “Eigenlijk wilde ik loodgieter of automonteur worden. Maar dat wilde iedereen, dus de concurrentie op de arbeidsmarkt zou groot zijn. De klassenleraar stelde voor om mee te lopen met de schildersklas en om een week stage te lopen bij een schildersbedrijf. Zo kon ik aan het schildersvak proeven. Maar het is pas echt begonnen in de zomervakantie voordat ik naar de laatste klas ging.”

Het leren van een ambacht

Danny vervolgt: “Mijn opa vertelde me dat een schildersbedrijf in de buurt op zoek was naar personeel. Volgens hem was het een mooi bedrijf. En dat werd het eerste bedrijf waar ik ging werken. Mijn toenmalige werkgever was heel enthousiast en zei: ‘Goh, dat hoor je niet meer zo vaak dat jonge mensen schilder willen worden en een ambacht willen leren.’ Ik kwam terecht in een leuk team van zo’n vier collega’s, waarvan één vrouwelijke. Tegelijkertijd volgde ik de opleidingen aspirant-schilder en daarna gezel-schilder. Na tien mooie jaren vond ik het tijd voor een overstap.”

Oud-klasgenoot

“Mijn huidige werkgever Sjoerd en ik zaten vroeger bij elkaar in de klas. Het schildersbedrijf heeft hij van zijn vader overgenomen. We hebben een prima werkverhouding en overleggen altijd. Over de tijd die een project in beslag neemt, maar ook over de materiaalkeuze. Inmiddels werk ik er alweer elf jaar met veel plezier. Wij doen voornamelijk onderhoudsprojecten en particuliere projecten. Dat varieert van een boerderij of een tussenwoning tot een herenhuis.”

Van herenhuis naar uitzendbureau

Danny’s stem verandert van toon als we het hebben over het project dat hij vakwerk noemt. Opgetogen vertelt hij over het oude herenhuis dat hij en zijn werkgever Sjoerd hebben opgeknapt. Danny: “Het herenhuis is een statig pand en rond 1850 gebouwd. Het pand kreeg een bedrijfsbestemming waar nu een uitzendbureau in zit. Het is helemaal gerestaureerd en wij hebben er zo’n drie weken aan gewerkt. We zijn net klaar met de luiken; die gaan we nog terughangen. Als we dat hebben gedaan, is de uitstraling van het pand helemaal af. We hebben al het schilderwerk gedaan en er zitten nieuwe vensters en luiken in die we hebben gespoten.”

Er zitten nu moderne elementen aan het pand, zoals dubbel glas. Maar het doet geen afbreuk aan de authentieke uitstraling. Zo zijn de kozijnen van gewapend grenen en oud eiken. Gewapend grenen ligt drie jaar lang in het water. Daardoor is de kwaliteit van het hout heel duurzaam en is het veel minder gevoelig voor houtrot. We hebben speciaal voor deze klus ook een cursus gevolgd om houtrotreparaties te kunnen uitvoeren.

Tijdens de werkzaamheden werden we goed verzorgd. Elke vrijdag trakteerde de eigenaar van het uitzendbureau ons allemaal op een luxe lunch. Ja, dat zijn leuke extraatjes!

Het pand ligt centraal op een A-locatie, vlakbij de binnenstad van Doetinchem. Iedereen die naar de stad rijdt of fietst komt er langs. Ik ben er best trots op dat wij dat zo mooi hebben opgeknapt en dat iedereen daar van kan genieten.”

Over Danny Ruesink

Danny Ruesink (38) werkt als binnen- en buitenschilder in loondienst. Hij is getrouwd en heeft een zoontje van 7. Danny is sportief: hij houdt van zwemmen en gaat regelmatig naar de sportschool. Verder gaat hij graag naar de speeltuin met zijn zoontje en maakt hij lange wandelingen met zijn gezin waar ook de hond bij hoort: “Lekker het bos in met z’n vieren.”

In de rats

Zo’n vier jaar geleden was het even niet zo zeker of Danny nog wel zijn vak kon uitoefenen. Danny: “Ik zat heel erg in de rats. Ik had een blessure aan mijn pols en die ging niet over. Na er maanden last van te hebben gehad, moest ik me noodgedwongen ziek melden. De artsen konden maar niet vinden wat het was en dachten eerst aan een ontsteking. Maar bij een second opinion bleek dat ik een pees compleet had versleten. De artsen konden er iets aan doen door er een andere pees overheen te zetten als steun.”

De revalidatie duurde lang, ik ben een jaar uit de running geweest. Het was fijn dat mijn vrouw en mijn werkgever me steunden. Ze bleven er rustig onder en Sjoerd gaf me alle tijd. Ik was een poos best bang om mijn werk kwijt te raken. Ik zou niet weten wat ik dan had gemoeten. Ik ben voorzichtig begonnen met re-integreren en uiteindelijk is het gelukkig voor 90 procent goed gekomen.”

“Mijn werk voelt als een hobby”

Op de vraag wanneer je jezelf schilder mag noemen, antwoordt Danny: “Als je het minstens vier of vijf jaar hebt gedaan. Dat geldt ook voor andere ambachtelijke beroepen zoals timmerman of metselaar. Je moet er in groeien.”

Ik vind het jammer dat sommige aspecten aan het schildersvak veranderen. Zo hebben wij bepaalde standaarden om vakwerk te leveren, zoals twee keer lakken. Sommige bedrijven nemen alleen één keer lakken op in hun offerte. Daardoor zijn ze goedkoper, maar het werk wordt daardoor kwalitatief minder goed. Bedrijven die voor het snelle geld gaan, maken het zo de bedrijven die ambachtelijk werken heel lastig.

Schilder zijn betekent voor mij dat ik iets goed kan en dat ik iets in de vingers heb dat andere mensen niet hebben. Ik kan iets maken dat eerst kapot of mat was. Ik kan met trots kijken naar iets dat ik mooi heb afgelakt en als het glimt. En dat de klant na afloop zegt dat ‘ie tevreden is.

Mijn werk voelt als een hobby. Ik denk dat dat belangrijk is om plezier te hebben en te houden in je werk. Wat ik ook leuk vind aan het schildersvak is het sociale aspect. Gezelligheid en een praatje maken met je collega, de klanten en samenwerkingspartners. Ik zou nooit vrachtwagenchauffeur kunnen worden, dat is niks voor mij. Veel te eenzaam!”